

Nr 98.

Godkänd av första kammaren den 22 mars 1921.

Godkänd av andra kammaren den 22 mars 1921.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående införselmonopol jämte fastställande av högsta pris å socker ävensom en i anledning av propositionen väckt motion.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 11.

Till Konungen.

I en den 25 februari 1921 dagtecknad proposition, nr 102, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bifogat utdrag av protokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga nedan införda förslag till förordning angående införselmonopol jämte fastställande av högsta pris å socker ävensom medgiva Kungl. Maj:t befogenhet att, därest förhållandena skulle därtill föranleda, upphäva förordningen före den 31 oktober 1922.

Förslag

till

förordning angående införselmonopol jämte fastställande av högsta pris å socker.

§ 1.

Socker må icke till riket införas av annan än staten eller den eller dem, åt vilken eller vilka Kungl. Maj:t överlåter sådan rätt, utom i de fall, varom i § 3 förmäles.

Här stadgat införselbud skall icke utgöra hinder för att upplägga socker å nederlag eller transitupplag för återutförsel eller förflyttning till annat tullupplag eller att omedelbart transitförsända sådan vara.

§ 2.

För rätt till införsel av socker på grund av överlåtelse, varom i § 1 sägs, skola gälla de villkor, Kungl. Maj:t i varje fall föreskriver.

§ 3.

Utan hinder av i § 1 stadgat införselförbud må

a) socker till riket införas av den, som enligt särskilt stadgande äger åtnjuta tullfrihet för från utlandet inkommande varor;

b) prov å socker, som till riket medföras av vederbörligen legitimerad handelsresande, införas i vanlig ordning;

c) resande, som ankommit från utrikes ort, för eget bruk mot erläggande av stadgad tull införa socker intill en myckenhet av fem kilogram eller den större myckenhet, som Kungl. Maj:t eller den Kungl. Maj:t därtill bemyndigar medgiver;

d) resande åtnjuta den rätt till tullfri införsel av socker, som är medgiven enligt § 5 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tull-taxa för inkommande varor;

e) till skeppsproviant hänförligt socker behandlas på sätt, som är föreskrivet i § 4 k) av nyssnämnda förordning; dock må socker, som enligt sistberörda författningsrum förtullats såsom överskott av skeppsproviant, icke från fartyg ilandföras; samt

f) socker uppläggas på provianteringsfrilager på sätt i särskild författning är stadgat; dock må å provianteringsfrilager upplagt socker icke, utan tillstånd av Kungl. Maj:t för varje särskilt fall, disponeras annorledes än till fartygs proviantering i föreskriven ordning.

§ 4.

Med till riket inkommet socker, som enligt denna förordning icke må införas, skall, därest sockret icke är att enligt tullstadgan anse som olovligen infört, förfaras på sätt Kungl. Maj:t i varje särskilt fall efter anmälan från generaltullstyrelsen förordnar, därvid sockret kan förklaras förbrutet till kronan.

§ 5.

Så länge införselmonopol å socker gäller, äger Kungl. Maj:t föreskriva, att vid frivillig försäljning av socker skäligt av Kungl. Maj:t fastställt pris ej må överstigas.

§ 6.

1. Bryter någon mot jämlikt § 2 föreskrivet villkor, straffes med böter från och med tio till och med tiotusen kronor.

2. Den, som mot stadgandet i § 3 e) från fartyg ilandför socker, som förtullats såsom överskott av skeppsproviant, böte från och med tio till och med ettusen kronor, och vare sockret tillika med emballage underkastat beslag och förbrutet till kronan.

3. Den, som i strid mot stadgandet i § 3 f) disponerar å provianteringsfrilager upplagt socker annorledes än till fartygs proviantering eller utrustning i föreskriven ordning, böte från och med tio till och med ettusen kronor.

§ 7.

Den, som med vetskap därom, att för socker gäller enligt § 5 fastställt högsta pris, håller socker till salu för högre pris eller, i avsikt att för avyttring förvärva socker, för detsamma bjuder högre pris, straffes med böter från och med fem till och med tiotusen kronor.

Lika med saluhållande av socker till högre pris än det fastställda eller bjudande av sådant högre pris anses, om för överlåtelse av socker, på sätt i första stycket sägs, kräves eller bjudes i annat än penningar utgående vederlag till värde, uppenbarligen överstigande det fastställda priset.

§ 8.

Allmän åklagare har att tala å förseelse, varom i denna förordning sägs, ändå att angivelse därom ej skett.

§ 9.

Av böter, som ådömas enligt denna förordning, tillfalle en tredjedel, dock högst femhundra kronor, åklagaren samt återstoden kronan. Finnes särskild angivare, tage han hälften av åklagarens andel.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

Denna förordning träder i kraft den _____, från och med vilken dag förordningen den 16 juli 1919 (nr 435) angående införselmonopol å socker skall upphöra att gälla.

Förordningen gäller tillsvidare till och med den 31 oktober 1922.

I anledning av nämnda proposition har i andra kammaren väckts en motion, nr 273, i vilken hemställts, att riksdagen måtte besluta, att, vid åsättande av högsta pris för socker, hänsyn måtte tagas därtill, att i »sådana av Kungl. Maj:t godkända kostnader för inköp av 1921 års betskörd och dennas förädling» icke finge medräknas högre vinstutdelning på vederbörande sockerfabriks aktiebolags aktiekapital än 5 procent.

I sitt anförande till ovannämnda statsrådsprotokoll erinrade föredragande departementschefen, att Kungl. Maj:t förut samma dag beslutat föreslå riksdagen, att staten måtte åtaga sig viss garanti gent emot sockerbolagen jämväl för inköp av 1921 års betskörd och dennas förädling, samt anförde vidare, att en följd av nämnda garanti borde bliva, att införselmonopolet förlängdes under garantitiden och Kungl. Maj:t bereddes befogenhet att därunder föreskriva maximibegränsning av pris p^{r} socker.

Riksdagen, som numera fattat beslut i anledning av den proposition, som departementschefen i sitt ovan omförmälda yttrande åsyftat, har ansett sig böra bifalla det förslag, som innefattas i den nu ifrågasvarande propositionen.

I anledning av vad i ovannämnda motion anförts och hemställts, vill riksdagen uttala sin förväntan, att Kungl. Maj:t kommer att med synnerlig noggrannhet pröva vederbörande sockerfabriksaktiebolags samtliga driftkostnader; och förutsätter riksdagen, att Kungl. Maj:t därvid icke kommer att godkänna högre utdelning å bolagens aktiekapital än efter fem procent.

I anslutning till vad sålunda anförts får riksdagen tillkännagiva, att riksdagen antagit ovan införda förslag till förordning angående införselmonopol jämte fastställande av högsta pris å socker ävensom medgivit Kungl. Maj:t befogenhet att, därest förhållandena skulle därtill föranleda, upphäva förordningen före den 31 oktober 1922.

Stockholm den 22 mars 1921.

Med undersätlig vördnad.